

АНТОАН МОРАЛЕС ПОГЛЕД ОТДАЛЕЧ

Превод от испански: Александра Никифорова, 1973

chitanka.info

Когато фермерът го забеляза, разстоянието беше твърде голямо. При това дневната светлина вече гаснеше и само в откритото поле имаше видимост. Но все пак Транк отмести мотиката встрани и не свеждаше поглед от горичката, в която току-що се скри странното същество.

Жилището на Транк беше настрани от останалите. Селският път не минаваше през горичката, в която се скри неизвестният. Но кой можеше да бъде? Ловец? Немислимо. Жител на селището? Немислимо. Кому от тях ще хрумне в главата да скита тук... че и още да се наконти в такова чудновато облекло? Може би... може би не е тукашен... Не е тукашен. Тези думички се въртяха в главата на фермера, когато взе мотиката и се отправи към къщи. Не е тукашен. Може би се е заблудил в тая пустош. Но защо се крие? А може би е беглец — от тия, дето се крият от правосъдието. Само че... тази екипировка и лицето му, толкова странно дори отдалеч...

Транк крачеше между браздите, а кучето бягаше по петите му. Животното беше разтревожено и фермерът, без да спира, се наведе да го погали. Не е тукашен. Да, вероятно не беше тукашен. Може пък да е някакъв градски чудак, от тия, дето обичат да свърнат от пътя, за да прекарат няколко минути с приятелката си. Впрочем, ако беше така, оттук вероятно би се чул шумът на мотора, а Транк не бе чул нищо.

Той се отклони малко от маршрута си, приближи се до края на гората, за да потърси не са ли останали някакви следи. Но изведнъж се отказа. В края на краищата какво го засяга цялата тая работа.

Транк забърза към жилището си. Слънцето се спускаше зад хълмовете. Когато приближи вратата с мотика на рамо, той си даде сметка, че през целия път не е преставал да мисли за загадъчния непознат. Отправи се към кухнята, за да се наплиска с хладна вода от кацата и да утоли жаждата си. С мокро лице той излезе на двора и за миг спря погледа върху жена си, която излизаше от кошарата. Тя промърмори някакъв поздрав, но Транк не я слушаше. Тази екипировка... и най-вече лицето, което беше странно дори отдалеч.

Той сне решително пушката, която висеше в ъгъла на стената, но я окачи обратно, без дори да провери дали е заредена. Каква глупост щеше да извърши за малко! Какво му влиза в работата, кой се бил криел в горичката? Тоя чудак си има свои причини, освен ако не е

съвършено луд. И после навярно е така: градският тип е решил надвечер да направи една разходка с момичето си сред природата.

Оръжието остана да виси на стената, в тъмния ъгъл. Но все пак... мисълта за любовната разходка не удовлетвори Транк. Беше му се сторило, че е разрешил окончателно загадката, когато някъде в глъбините на съзнанието му изведнъж отново изплува образът, видян за една-две секунди край горичката: странната екипировка и главното — това особено лице, толкова странно, дори отдалеч.

Вечеряха мълчаливо. Жена му на два пъти го упрекна, че не е внимателен към нея, понеже не отговори на въпросите ѝ. Внезапно фермерът рязко се изправи, преди да е преглътнал още последния залък: той реши незабавно да отиде в горичката.

Отново сне пушката от стената. Провери заредена ли е и се отправи решително към изхода. И изведнъж видя чужденците. Те бяха двама. Единият беше на около петдесетина крачки, другият, в същата екипировка — съвсем близко до оградата.

Мрачното, оловно, почти нощно осветление позволи на Транк да разгледа това ужасно същество съвсем подробно. По гърба му пролазиха мравки. Действително всичко беше поносимо: кръглата брадичка, стиснатите устни над нея, още по-горе почти триъгълната издатина на носа, челото...

Всичко беше поносимо освен очите. Всъщност даже и очите бяха поносими. Но... но на лицето на това кошмарно същество те бяха *само две!*

Публикувано във вестник „Орбита“, брой 51/1973 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.